

JEGYZŐKÖNYV

amely készült a Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése 2025. január 23-án a kaposvári Csiky Gergely Színházban megtartott ünnepi üléséről

Jelen vannak: a jegyzőkönyv 1. számú mellékleteként csatolt jelenléti íven felsoroltak. Az ünnepi közgyűlés meghívója a jegyzőkönyv 2. számú mellékleteként csatolva.

Nyári Szilvia köszöntötte a megjelent vendégeket Kaposvár város ünnepnapján, ünnepi Közgyűlésén. Elmondta, hogy a Kaposvár-szignált a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola fúvósaitól hallották. Az idén 25 éves szignál zeneszerzője Bogáthy József, vezényelt Bogáthy Gábor rézfúvós tanár. Gál Laura énekművész közreműködésével, kérte, hogy énekeljék el közösen a Himnuszt.

Himnusz

Vers

Nyári Szilvia elmondta, hogy Radnóti Miklós Himnusz a békéről című versét Sepsi Melinda, a Csiky Gergely Színház művésze tolmácsolásában hallották.

Felkérte Szita Károlyt, Kaposvár Megyei Jogú Város polgármesterét ünnepi köszöntőjének elmondására.

Szita Károly polgármester: „A keresztény társadalomnak megvan a joga ahhoz, hogy védje, erősítse magát, de ennek súlypontja a keresztény társadalom gazdasági kiművelésében, a versenyképességre való nevelésben kell, hogy legyen. A kereszténység gondolata pozitívum, amely önbizalmat, igazságosságot a szeretetből fakadó szociális érzést jelent. Honpolgári kötelességeinket pozitív irányban szemügyre véve, első feladatunk a munkaszeretet ápolása.

Főtisztelendő Püspök Atya,

Kedves Díszpolgáraink, Kitüntetettjeink a színpadon és nézőtéren, Ünneplő Kaposváriak!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Szeretettel köszöntöm mindannyiukat városunk ünnepnapja alkalmából!

Jó újra látni egymást, de ugyanilyen fontos az is, hogy töltekezzünk, erőt merítsünk egymás szavaiból, kézfogásaiból és öleléseiből, s hogy építő gondolatokkal készüljünk fel az előttünk álló feladatokra.

Gróf Apponyi Albert gondolatát idéztem az imént, akit Kaposvár polgári közössége meghívott 1920 decemberében látogatásra Kaposváron.

A magyar nép ősz vezére éppen itt, a Csiky Gergely Színházban tartotta meg nagy sikerű előadását minden magyar ember állampolgári kötelességeiről, hogy a megcsonkított Magyarország mielőbb kiszabaduljon nehéz helyzetéből, és minél gyorsabban megerősödjék.

Az analógia némiképp túlzó, hiszen az elmúlt évek nehézségei és gondjai közel sem érhetnek fel mindazzal, ami a nagy háború után, éppen Trianon nyomán történt.

Mégis, a 2020-ig tartó prosperáló időszak után – melyben városunk elmúlt száz évének legsikeresebb évtizedét valószínűsíthetjük meg – kemény küzdelmet vívunk.

Kemény küzdelmet vívunk, hogy közösen megfogalmazott céljainkat megvalósíthassuk, s hogy 2030-ra Kaposvár még erősebb és még élhetőbb város legyen.

Tisztelt Ünneplők!

Ötödik olyan évünket kezdtük idén, amelyben a külső körülmények nem vagy csak részben kedveznek, sőt, időnként ahol csak tudták, gátolták törekvéseinket.

És bár szerencsére történtek pozitív dolgok, nem is kevés, ha gyakran meg is csillant a remény, ma mégis tart a háború, még mindig tart, és ennek következményeit érzi mindenki, érzi minden kaposvári család, érzi a város egésze, érezzük mindannyian.

Szorongunk és szurkolunk. Szorongunk, hogy nem lesz vége, hogy betörhet ide is, ha nem vigyázunk, ha „csak egy kis szuverenitásunkról lemondunk” a remélt forintok érdekében, ahogyan egyesek állítják, és szurkolunk reménykedünk, hogy Kormányunk ellenáll, hogy a mi segítségünkkel közösen elhárítjuk a nemzetünk feje fölött lebegő bajt.

Bő száz esztendeje a helyi kultúrtestületek azt kérték Apponyi gróftól, hogy tárja a kaposváriak elé honpolgári kötelességeik főbb pontjait, és mutassa meg az utat, amely leghamarabb kivezet az akkori nehéz helyzetből.

Szembetűnő, hogy míg a kor szintén jeles szelleme, Klebelsberg Kunó az oktatásban és a kultúrában látta a megmaradás zálogát, addig Apponyi a keresztény társadalom gazdasági kiművelését és versenyképességre való nevelését, mi több, a munkaszeretet ápolását hangsúlyozta. Vagyis a folyamatos építkezést ajánlotta elődeinknek. Nem arra alapozott, hogy hazánk ellenfelei meggondolják magukat és kegyet gyakorolnak, nem is arra, hogy idővel fordul a történelem kereke, hanem arra, ami az akkori magyarokon és kaposváriakon, csakis rajtuk múlt. Arról szólt, hogy nekik mit kell tenniük, mivel védhetik meg magukat, s mivel szolgálhatják az oly bizonytalannak tűnő jövőt.

Kedves Barátaim!

Mi, mai kaposváriak is a gróf által ajánlott utat járjuk. Mert bár bízunk abban, hogy a három napja beiktatott új amerikai elnök elérje, amit megígért, és békét teremt a szomszédunkban, bízunk abban, hogy a világban a véres összecsapások helyett ismét a békés együttműködés lesz a mindennapok alakítója, szeretnénk Európát is újra erősnek tudni, de pusztán ebben reménykedni és ölbe tett karral várakozni, várni arra, hogy újra eljön a mi időnk, nemcsak luxus volna, hanem megbocsáthatatlan bűn is. Mi ugyanis egyetlen pillanatra sem mondhatunk le saját sorsunk alakításának jogáról és felelősségéről. Vagyis a mi időnk a mindenkori jelen. A jelen, amelyben álmodhatunk, tervezhetünk és alkothatunk, a jelen, amely hol könnyebben, hol nehezebben adja a sikert. A jelen, amelyre mindig lehetőségként érdemes tekintenünk, akkor is, ha abban látszólag több a küzdelem, semmint az eredmény. Ha voltak sikereink az elmúlt években – márpedig voltak szép számmal –, akkor ezt annak köszönhetjük, hogy Apponyi szavaival, ápoltuk a munkaszeretetünket, gyakoroltuk a gazdasági kiművelésünket, és növeltük a versenyképességünket. Ez vezetett el oda, hogy fokozatot váltottunk, és a tavalyi év után idén is ipartörténeti évet írunk Kaposváron. Új gyárak épültek, amelyek hónapokon belül meg is kezdik a termelést. Értéket állítanak elő a kaposváriak munkájával, olyan értéket, amely a világ számos országába eljut majd. Legyen ez hű példája annak, hogy az itt élő emberek bizony képesek ezen a színvonalon teljesíteni!

De szóljunk azokról a vállalkozásokról is, amelyek évek, évtizedek óta állják a sarat, szolgálják közösségünket, s adnak biztonságot a kaposvári családoknak. Hálásak vagyunk a kitartásukért, s azt kívánjuk nekik, ők is legyenek haszonélvezői városunk újraiparosításának. Ha a gazdaság motorjai erősek, akkor a munkájukat beleadó, gyermekeiket nevelő családok is erősek lesznek. Ez a kaposvári jövő biztosítója, nem más. Aki bármikor is könnyebb utat ajánl, az nem a közösség érdekeit nézi, hanem a saját pecsenyéjét sütögeti.

Magam hálás vagyok azért, hogy a tavalyi választásokon is a munkának, a közös munkának szavaztak bizalmat. Rendkívül megtisztelő, hogy immáron három évtizede dolgozhatom Önökkel polgármesterként. Egy polgárként a kaposváriak között. S amit pedig ígérhetek: nem állunk meg egy pillanatra sem! Ha mégis, hát azért, hogy Apponyit olvassunk. És a többi bölcsét! Hogy a múlt ismeretében jobban eligazodjunk a jelenben, s úgy építsük a közös jövőt.

Azt a jövőt, amely erőfeszítéseink nyomán jobb életminőséget nyújt majd önmagunknak és gyermekeinknek. Gyarapodni és terjeszkedni fogunk. Szolgálunk és szolgáltatunk. A legjobb tudásunk szerint. Kaposváron, a környékén, akár távolabb is. Mindnyájunkért.

Városunk ünnepnapján köszönöm támogatásukat, köszönöm odaadásukat, köszönöm, hogy mindig számíthatunk egymásra.

Isten éltesse Kaposvár valamennyi polgárát! És adjon nekünk jó kedvet, bőséget!”

Nyári Szilvia „Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése, hogy méltó módon megörökítse, megkülönböztetetten elismerje azon személyeknek, közösségeknek, szervezeteknek a tevékenységét, akik hozzájárultak a város fejlődéséhez, jó hírvének öregbítéséhez, idén az alábbi kitüntetések és díjakat adományozza:

Az Év Sportolója díj:

„Az LSC Ritmikus Gimnasztika SE versenyzőjét már tizenhárom éves korában meghívták a magyar junior együttes kéziszer-válogatottba.

2020-tól egyetlen vidéki versenyzőként tagja a felnőtt nemzeti válogatottnak.

2024 februárjában a válogatott mexikói edzőtáborában megsérült, de áprilisban már csatlakozott a csapat felkészüléséhez. 2024 szeptemberében magyar kupát, októberében országos bajnokságot nyert az MTK–LSC közös csapat tagjaként.

Sportkarrierjében szülei, a város, valamint iskolái – a Kisfaludy Utcai Tagiskola és a Táncsics Mihály Gimnázium – maximálisan támogatták. Jelenleg egyetemi tanulmányait végzi, 2024-ben bekerült a Magyar Sportcsillagok Ösztöndíjprogramba.

A kaposvári ritmikus gimnasztika egyik legkiemelkedőbb, legeredményesebb képviselője, szorgalma, alázata példaértékű.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza **Farkas Júlia** ritmikusgimnasztika-versenyzőnek.

Edző: dr. Balogh Orsolya.

Kérem **Farkas Júliát** a díj, **dr. Balogh Orsolyát** a jutalom átvételére.”

„A Kaposvári Judo Klub versenyzője 2008-ban kezdett dzsúdózni szülővárosában, Kaposváron, az általános és középiskolát is itt végezte.

Többszörös diákolimpiai bajnok, sportágában országos bajnoki címet szerzett ifjúsági, junior és U23-as utánpótlás korosztályban, ifjúsági és junior korosztályokban többszörös Európa Kupa-dobogós.

Felnőtt korosztályban korábban kétszer országos bajnoki dobogós volt, világkupán 5. helyezett. Pályafutása legnagyobb sikere, hogy 2020-ban a dzsúdósport egyik legrangosabb versenyén, a Budapesti Grand Slamen 5. helyezést ért el. 2021 óta a felnőtt-dzsúdóválogatott keretének tagja. 2023-ban az I. osztályú Felnőtt Országos Bajnokságon a dobogó legfelső fokára állhatott, és a szarajevói Felnőtt Európa Kupán 3. helyet szerzett.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza **Naji Dávid dzsúdóversenyzőnek**.

Edző: Kéki Márton.

Kérem **Naji Dávidot** a díj átvételére, **Kéki Márton** edző sajnos beteg, jobbulást kívánunk neki.”

„A röplabda-egyesület 2024-ben már 20. alkalommal hódította el a magyar bajnoki címet. A több kaposvári nevelésű játékoskal szereplő egyesület 2016 óta áll a hazai bajnokság örökrangsorának élén.

A 2023/24-es évadban – nyolc év után – a Magyar Kupában is a dobogó legfelső fokára állhatott.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza a 20-szoros magyar bajnok és 19-szeres Magyar Kupa-győztes **Fino Kaposvári Röplabda Sportegyesület felnőttférfi-csapatának.**

Edző: Slobodan Prakiljacic.

Kérem **Kalmár Ákost, a csapat játékosát** a díj, **Slobodan Prakiljacic edzőt** a jutalom átvételére.”

„Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése **„Kaposvár Szolgálatáért”** kitüntetést adományoz azoknak a kaposvári polgároknak, akik szakmai vagy társadalmi tevékenységükkel nagymértékben előmozdították a város tudományos, szellemi, gazdasági vagy közösségi életének fejlődését, és ezzel kivívták a polgárok megbecsülését. Továbbá a Polgármesteri Hivatalban és az önkormányzat intézményeiben kiemelkedő szakmai felkészültséggel dolgozóknak, akik magatartásukkal és munkájukkal jelentős mértékben előmozdították az önkormányzati feladatok végrehajtását, a köz szolgálatát.

„Kaposvár Szolgálatáért” kitüntetésben részesülnek:

- Pécsen szerzett orvosi diplomát, s jelenleg a Képalkotó Diagnosztikai Centrum munkatársa szülővárosában, Kaposváron. 2015-ben kiválóan megfelelt minősítéssel tett radiológus-szakvizsgát. Mindemellett válogatott szintű ritmikus gimnasztikázó volt, majd lelkes kollégáival együtt a sportág oktatását is megszervezte városunkban. Kiváló sporteredményeiért, orvosi és sportvezetői munkájáért **dr. Balogh Orsolya onkoradiológiai szakorvos, az LSC Ritmikus Gimnasztika Sportegyesület elnöke és vezetőedzője.**

- A pécsi születésű és ott is diplomázott orvos életének meghatározó része a sürgősségi ellátás és a mentőorvoslás. A somogyi és a baranyai megyeszékhelyen is ilyen munkakörben dolgozott, kiérdemelve kollégái és betegek szeretetét és elismerését. A Kaposváron csak „Macidoktorként” ismert szakember öt évig irányította a helyi mentőállomást. Éveken át nagy teherbírással és elkötelezetten végzett munkájáért **dr. Borbély Gábor sürgősségi és mentőorvos, a Kaposvári Mentőállomás volt vezetője.**

- A Miskolcon született színházi szakember a hetvenes évek közepén szerződött Kaposvár messze földön híres teátrumához. Pályáját színészként kezdte, de 1991-től kizárólag jelmezeket tervez. Az egyik leghűségesebb tagja a kaposvári társulatnak, akit 2021-ben a Csiky Gergely Színház örökös tagjává választottak. Ő maga úgy fogalmazott, hogy bár nem Somogyban született, mégis igazi kaposvárinak érzi magát. Több évtizedes, magas színvonalú művészi tevékenységéért **Cselényi Nóra színész, jelmeztervező.**

- 2015 óta teljesít szolgálatot a Kaposvári Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán mint nyomozó. Elsődlegesen a gépjárművekkel kapcsolatos bűncselekmények nyomozását végzi, de korábban a hulladékgazdálkodást érintő ügyekkel is foglalkozott. Megbízhatóan, lelkiismeretesen dolgozik, és igen hatékonyan használja ki a városi térfigyelő kamerarendszer által kínált lehetőségeket. Nagy szakértelemmel végzett és eredményes nyomozói munkájáért **Dobos Emőke rendőr törzsszázlós.**

- 1984 óta látja el az ügykezelői teendőket a közterület-felügyeleten. Feladatait maximális pontossággal végzi, munkamoráljával követendő példát szolgáltatva kollégáinak. A közösségi felfogás és szellem megtestesítője, aki tapasztalatát és problémamegoldó képességét

kamatoztatva nagyban segíti munkatársai napi tevékenységét. Több mint négy évtizedes példaértékű, lelkiismeretes munkájáért **Hegedüs Zoltánné, a Polgármesteri Hivatal Közterület-felügyeletének ügykezelője.**

- 1994-ben végzett az Egészségügyi Szakiskolában, majd leérettségizett, s 2016-ban diplomát szerzett. A kaposvári kórházban dolgozott, később kisgyermekgondozóként helyezkedett el. Rátermettségét 2018-tól a kaposvári Százszorszép Bölcsőde, 2024-től az újonnan átadott Gyöngyvirág Bölcsőde vezetőjeként is bizonyította, emellett tudásával és tapasztalataival a jövő kisgyermeknevelőinek oktatását is segíti. Szakmája iránt elkötelezetten, a gyerekek iránt szeretettel végzett munkájáért **Hegedüs Varga Renáta, a Gyöngyvirág Bölcsőde vezetője.**

- Jogi, majd közgazdász diplomát szerzett, s 2010-ben kezdte meg munkáját a kaposvári Népjóléti Igazgatóságon. 2015-től vezeti a Vagyongazdálkodási irodát, amely felelős az önkormányzati vagyon hasznosításáért, a vagyongazdálkodási feladatok ellátásáért, segíti az önkormányzat vállalkozástámogató tevékenységét, s jelentős feladatokat lát el a területfejlesztési, beruházási tevékenységek során. Kiváló színvonalú, pontos és gyors munkájáért **dr. Kaposvölgyi Livia, a Polgármesteri Hivatal irodavezetője.**

- Tősgyökeres kaposvári, aki 1987 óta fotózza a város és Somogy megye történetének legfontosabb eseményeit. Így sokszor maguk a kaposváriak is új szemszögből találkozhatnak saját mindennapjaikkal, az őket körülvevő világgal. Egyúttal az utókor számára felbecsülhetetlen értékű, adatbázisnak is nevezhető vizuális korképet hoz létre, amely a közelmúlt históriájának nélkülözhetetlen forrása. Hivatása iránt elkötelezett, odaadóan végzett munkájáért **Lang Róbert, a város képes krónikása, a Somogyi Hírlap fotóriportere.**

- Huszonnyolc évet dolgozott a megyei sportigazgatásban, miközben az ágazat minden területével foglalkozott. Elévülhetetlen érdemeket szerzett a diákolimpiai és sportszövetségi versenyrendszer működtetésében, kiállítások, konferenciák szervezése fűződik a nevéhez. Az országosan egyedülálló kiskörzeti sportszervezői hálózat ötletgazdája, aki különböző szintű és rangú képzéseken is oktatott. Évtizedeken átívelő sikeres sportvezetői tevékenységéért, a KASI fejlesztésében elért eredményeiért **Lomnici Attila, a Kaposvári Sportközpont és Sportiskola igazgatóhelyettese.**

- 2001 óta dolgozik a kaposvári múzeumban. 2004-ben szerzett történelem–régészet szakos diplomát, s ezután vezetett önálló ásatásokat. Jelenleg a múzeum nagy felületű ásatásainak egyik vezető régésze. Fő kutatási területe a középkor, ezen belül falukutatással, illetve templomok és várak kutatásával foglalkozik. Számos tanulmányt írt, Iharos középkori templomáról önálló kötete is megjelent. A szentjakabi apátság és a kaposvári vár maradványainak feltárásában játszott meghatározó szerepéért, a várostörténeti szakirodalom gazdagításáért **Molnár István, a Rippl-Rónai Vármegyei Hatóköri Városi Múzeum régésze.**

- Komáromban született, vasutascsaládból származik. Maga is ezt a pályát választotta; 1967-ben Siófokon lépett munkába. Végigjárta a ranglétrát, csomóponti főnökként több mint háromszáz dolgozó munkáját irányította, s miután negyvenegy év szolgálattal a háta mögött nyugdíjba ment, a szakszervezet helyi gazdasági felelőseként tevékenykedett. Empátiával és segítőkészen végzett érdekvédelmi munkájáért **Schiszler László, a Vasutasok Szakszervezetének kaposvári vezetője.**

- A kaposvári születésű közművelődési szakember 1986-ban helyezkedett el a Somogy Megyei Művelődési Központban, s az a két évtized, amíg ott dolgozott, meghatározta a pályáját. 2016-tól az Együd Árpád Kulturális Központot irányította. Intézményvezetői feladatai mellett a város civil szervezeteivel való szoros együttműködésre törekedett, s kiemelt figyelmet fordított az amatőr művészeti területre. Magas színvonalú, hivatástudattal áthatott munkájáért **Szalay Lilla, a Csiky Gergely Színház és Kulturális Központ közművelődési igazgatója.**

- 1985-től dolgozik tanítóként. Tíz év múlva került a Kaposvári Kodály Zoltán Központi Általános Iskolába, amelynek 2011-ben lett az igazgatóhelyettese. Magas szintű kommunikációs és problémamegoldó képesség jellemzi. Aktívan támogatja az iskolának egyéni arculatot adó ének-zenei tehetséggondozást, s a Diákjainkért Alapítvány kuratóriumi tagjaként segíti a hátrányos környezetből érkező gyermekeket. Nagy szakértelemmel végzett, igényes pedagógiai és vezetői munkájáért **Szijártó Csilla, a Kodály Zoltán Központi Általános Iskola igazgatóhelyettese.**

- 1993-ban lett a Temesvár utcai óvoda pedagógusa. Elhivatott, gyermekszerető munkája mellett több mint egy évtizede tagóvoda-vezetőként segíti, menedzseli az intézményt. Élen jár az óvodáskorú gyermekek tehetséggondozásában, az egészségmegőrző tevékenységben, kiemelten kezeli a prevenció szerepét, kiváló kapcsolatot alakított ki a családokkal. Szakmai elkötelezettséggel és kimagasló színvonalon végzett óvodapedagógusi munkájáért **Torma Tamásné, a Temesvár Utcai Tagóvoda vezetője.**

- Sikeres államvizsgálata után 2017 óta főállásban lovasedzőként és gyakorlati tanárként dolgozik a Korona Póni Klub Egyesületnél. Sokat tett azért, hogy minél több fiatal szeresse meg a lovassportot, s nem egy gyermeklovast nevelt a díjlovas, díjugrató és military szakágnak. Az egyesület legjobb eredményei az utóbbi években az ő munkásságának köszönhetőek. A lovassport utánpótlásának megerősítését szolgáló lelkes, alázatos és szakmailag is kiemelkedő munkájáért **Vucskics Kata, a Korona Póni Klub Egyesület lovasedzője.**

„Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „**Pro Urbe Kaposvár**” kitüntetést adományoz azoknak a személyeknek, közösségeknek és szervezeteknek, akik (amelyek) a tudományok, a művészetek, a fejlesztés, a kutatás, a gyógyítás, az oktatás-nevelés vagy a gazdasági élet terén kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kaposvár fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

Kevés szervezet van az országban, amely ilyen meghatározó szerepet játszik az életünkben. Mégsem szokott az érdeklődés középpontjába kerülni. Pedig nem csupán a jelene figyelemre méltó, hanem a múltja is tekintélyes: ez a szolgálat csaknem százöt év áll a magyar családok mellett. Elődje, a Stefánia Szövetség 1915-ben alakult; a vészterhes időkben is – nem túlzás a szó – a remény hirdetőjeként és a jövő hordozójaként. Különlegességét és értékét egyaránt mutatja, hogy az általa működtetett, a világon szinte egyedülálló ellátási rendszer 2015 óta maga is hungarikum.

Városunkban sokáig önkormányzati fenntartásban működött, 2023-tól részben a megyei kórház gyakorolja a munkáltatói jogokat. Munkatársai nálunk is azokra figyelnek, akik a leginkább igénylik a jó tanácsot, a szakmai segítséget és az emberi szót: az anyák és gyermekeik védelme, a családok egészségének megőrzése a feladatuk. Ők azok, akik mind a gyermekvárás alatt, mind a gyermek első éveiben szaktudásukat megosztva fogódzót és megnyugvást adnak a bizonytalankodó kezdő szülőknek. És ők azok is, akik a kórházból hazakerült kismamáknak elviszik a csecsemőgondozást megkönnyítő Kaposvári Babadobozt.

A kaposvári iskolákban szűrővizsgálatokat végeznek, és fontos szerepet töltenek be a felnövekvő generáció egészségtudatos magatartásának kialakításában.

Szorosan együttműködnek orvosokkal, pedagógusokkal, gyermekvédelmi szakemberekkel, de felelősségteljes munkájuk – amelyért valamennyien hálásak lehetünk – mindenekelőtt a szeretetre és a bizalomra épül.

A szolgálat tagjai jól tudják, hogy választott hivatásuk a segítő foglalkozások egyik legszebb ága, de egyúttal a legnehezebbek közül való, amelyet jól csak így, tehát hivatásként lehet ellátni. A világjárvány időszakában is önzetlenül, empátiával és nagy szakmai tudással szolgáltak.

Nemcsak képviselik és jelképezik, hanem a gyakorlatba is átültetik azt az elvet, hogy városunkban senki, még a legkiszolgáltatottabb helyzetben levő polgártársunk sincs egyedül.

Magas színvonalú, áldozatkész munkájukért, amellyel éveken át szolgálták a kaposváriak új nemzedékeit, hozzájárulva a város hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza a **védőnők kaposvári közösségének**.

A kitüntetést a védőnők kaposvári közösségének képviselőjében **Tolnai Anikó és Mázsárné Hiller Erika** veszi át.

Szülővárosában indult és itt is teljesedett ki a pályája. Már a kaposvári Kereskedelmi Szakközépiskolában, ahol érettségizett, megmutatkozott a tehetsége, hiszen negyedik osztályosként első helyezést ért el az országos áruismeret szakmai versenyen. 1979-ben kapta meg első diplomáját a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskola Kereskedelmi Karán, s ezt több oklevél is követte a pályafutása során. A főiskola után hat évig a Kapos Kereskedelmi Vállalatnál dolgozott. A szakképzésbe 1985-ben tért vissza, de már tanárként; ettől kezdve állt az 1987 óta már Széchenyi István nevét viselő Kereskedelmi Szakközépiskola szolgálatában.

A tanári kiegészítő szakot a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen végezte el. Iskolájában a szaktanári munka mellett osztályfőnök, igazgatóhelyettes, majd igazgató volt; munkáját az igényesség és a pontosság, a kiemelkedő szakmai ismeretek jellemezték. Rendszeresen látott el vizsgálónői feladatokat, s a mesterfokozatot megszerezve már szakértőként is tevékenykedett. Aktívan részt vett a tananyagfejlesztésben, pályázatokat írt és bonyolított le, emellett számos partnerrel alakított ki kölcsönös előnyökkel járó együttműködést a duális képzésben.

Megalakulásakor, 2015-ben a Kaposvári Szakképzési Centrum főigazgatója, később a kancellárja lett. Irányította a centrum gazdasági, pénzügyi, számviteli, munkaügyi, jogi, igazgatási és informatikai tevékenységét, felelt a vagyongazdálkodásáért, stratégiai tervek készített. Számos feladata mellett továbbra is a szakképzés fejlesztése érdekében dolgozott, mindent megtevé azért, hogy a tudásukban gyarapodott, identitásukban megerősödött és valós értékeikkel tisztában levő fiatalok versenyképesek legyenek a munkaerőpiacon.

Magas színvonalú szakmai tevékenységéért 2006-ban megkapta a Kaposvár Város Szolgálatáért kitüntetést, a Kaposvár – Somogy Megyei Tehetségsegítő Tanácstól 2021-ben a Tehetségek Segítéséért, a Somogyi Kereskedelmi és Iparkamarától 2022-ben a Somogy Szakképzéséért díjat, 2023-ban pedig a Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozatával tüntették ki. A Szakképzésért Apáczai Csere János-díjat mint nyugalmazott kancellár vehette át 2024-ben.

Értékteremtő, színvonalas munkájáért, amellyel több évtizeden át szolgált a szakképzés ügyét és a kaposváriak közösségét, hozzájárulva a város hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza **Csiba Ágotának, a Kaposvári Szakképzési Centrum nyugalmazott kancellárjának**.

Középfokú tanulmányait szülővárosában, Pécsen folytatta, s 1982-ben tette le az érettségit a Leőwey Klára Gimnáziumban. A Pécsi Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi

Karán 1988-ban diplomázott „summa cum laude” minősítéssel, 1993-ban belgyógyászatból szerzett szakképesítést. 2000-ben a közgazdasági szakokleveles pénzügyi menedzser szakot végezte el a Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Karán. 2009-ben a Budapesti Corvinus Egyetemen egészségügyi menedzsment szakértő szakképzettséget, 2016-ban a Debreceni Egyetem Egészségtudományok Doktori Iskolájában PhD-fokozatot szerzett.

1988-tól a Baranya Megyei Kórház belgyógyászati osztályának orvosa, adjunktusa volt, 1999 és 2006 között pedig a kórház orvosigazgatója. Vezetésével az egészségügyi intézmények közül elsőként építettek ki és működtettek hatkomponensű integrált minőségirányítási rendszert.

2006 nyarától a Kaposi Mór Oktató Kórház stratégiai főigazgató-helyetteseként az intézmény közép- és hosszú távú fejlesztési irányainak kidolgozása, koordinálása, a szakmai és gazdasági vezetői tevékenység összehangolása volt a feladata; továbbá a beruházások tervezésének és szervezésének irányítása, pályázatok készítése, közbeszerzési eljárások és projektek előkészítése és lebonyolítása. Menedzselte a somogyi egészségügy történetének legjelentősebb beruházássorozatát, amely a 21. század második évtizedében látványosan megújította a Kaposi Mór Oktató Kórházat. Az európai uniós nagyprojekt három fő elemből állt: a legnagyobb rész a „póluskórház”-program, vagyis a tömbkórház megépítése volt, de a sürgősségi projekt, valamint a műtéti tömb rekonstrukciója is jelentős előrelépést eredményezett.

2012. december 1-jétől több mint tíz évig a kórház első női főigazgatójaként dolgozott. „Jót s jól!» – fogalmazta meg vezetői hitvallását –, ennek érdekében pedig nem szabad félni a következetes döntésektől, a személyes felelősségvállalástól.” Vezetői időszakában kapott nagyobb hangsúlyt Kaposváron a humánpolitika, a szervezet- és közösségépítés, a minőségirányítás és az adósságmentes gazdálkodás.

A megújult infrastruktúrán a szakmai és közösségi tevékenységet átfogóan fejlesztette – a kaposvári kórház a vármegye vezető intézményévé, hazánk kiemelkedő egészségügyi centrumává, Kaposvár egyik szellemi központjává vált.

Vezetése alatt integrálódott a volt Kaposvári Egyetem Egészségügyi Központja a kórházba. A koronavírus-pandémia leküzdésével egy időben irányította a Somogy vármegyei kórházak csatlakozását, az egységes vármegyei szakellátás megteremtését. A kórház teljes korszerűsítésének záró szakaszaként nevéhez fűződik a kaposvári szülészeti épület és szakma megújítása.

Egyik elindítója volt az Egészséges Kaposvár programnak, amelynek keretében kiemelten foglalkoznak az egészségfejlesztéssel és a népegészségügyi szűrésekkel.

2023 tavaszán miniszteri főtanácsadó lett a Belügyminisztériumban, mesteroktató a Semmelweis Egyetemen, és megkapta a „Kaposvár Nagykövete” kitüntető címet. Számos szakmai elismerés, köztük a Semmelweis-díj birtokosa.

Elhivatott és színvonalas vezetői munkájáért, amellyel éveken át szolgálta kórházunk fejlődését és a kaposváriak közösségét, hozzájárulva a város hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza **dr. Moizs Mariannának, a Somogy Vármegyei Kaposi Mór Oktató Kórház volt főigazgatójának.**

Kaposvár kulturális-művészeti életének egyik meghatározó személyisége 1956. május 25-én született Tabon. A kaposvári Noszlopy Gáspár Közgazdasági Szakközépiskolában érettségizett, 1980-ban Pécsen kapott magyar–történelem szakos tanári diplomát, az ELTE BTK történelem szakát pedig 1985-ben végezte el. A Színház és Filmművészeti Egyetemen 2001-ben mozgóképelmélet-diplomát, 2003-ban színházi dramaturg–esztéta végzettséget szerzett.

1979-től középiskolai tanárként dolgozott Kaposváron, 1984-től a Csiky Gergely Színház dramaturgja, 1986-tól a Kaposvári Rendezvényiroda igazgatója volt.

Évtizedek óta kiemelkedő színvonalon foglalkozik a tehetséges fiatalokkal; számos tanítványa lett hivatásos színész, énekes, zenész vagy médiaszakember. Már azzal, hogy 1979-ben

diákszínpadot alapított a Kaposvári 512. Számú Ipari Szakmunkásképző Intézetben, beleírta a nevét a város művelődéstörténetébe, hiszen a diákszínpad később Kaposvári Ifjúsági Színpaddá alakult, s ebből jött létre 1990-ben a Déryné Vándorszíntársulat. Ez az általa vezetett színházi műhely a városi és az állami ünnepeken zenés irodalmi és dokumentumjátékokkal emeli a rendezvények színvonalát.

Drámaírói tevékenysége révén nagy érdeklődésre számot tartó ösbemutatókkal ismertette meg Kaposvár közönségét, olyanokkal, mint az Árpád-házi Szent Margit legendája című zenés történelmi játék, amelyet 2000. augusztus 20-án láthatott-hallhatott a kaposvári főtér többezres közönsége.

2004-től másfél évtizedig dolgozott Kaposvár nyári színházának művészeti vezetőjeként, több száz fős törzsközönséget teremtve a színházi játékoknak. Mint a Szivárvány Kultúrpalota művészeti vezetője szintén elérte, hogy a kaposvári közönség nívós előadásoknak tapsolhatott. Írói munkásságában nagy érzékenységgel ábrázolja a megye és Kaposvár hétköznapi emberi sorsait. „Szóba kell állni elesett emberekkel is, nemcsak a sikeresekkel – fogalmazott egy interjúbán –, és semmilyen szituáció mellett nem mehetünk el közönyösen.”

A színházi munka mellett a sportot is élethivatásának tekinti. Huszonöt éven át röplabdázott kaposvári színekben, és ő alapította meg az Építők SC együttesét, amelyet játékos-edzőként is erősített. „Volt olyan, hogy pattogatott kukorica árusításból éltem, mégis mindvégig éreztem, itt van dolgom – mondja. – Nem tudtam elmenni innen.”

Kaposvár Város Szolgálatáért kitüntetésben 1998-ban, Somogy Polgáraiért díjban 2000-ben részesült. Az ENSZ Menedék díjat 2007-ben kapta meg dramaturgiai munkájáért, a Magyar Érdemrend lovagkeresztjének 2010 óta birtokosa.

Kiemelkedő értékű kulturális és művészeti munkájáért, amellyel több évtizeden át szolgálta a kaposváriak közösségét, hozzájárulva a város hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza **Török Tamás írónak, rendezőnek, dramaturgnak.**

„Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése **„Kaposvár Város Díszpolgára”** kitüntető címet adományoz a megyei jogú város önkormányzatának legnagyobb elismeréseként a kimagasló életmű, tevékenység és alkotások megkülönböztetett eseteiben azoknak a magyar vagy külföldi személyeknek, akik a gazdasági, társadalmi, tudományos vagy művészeti életben maradandót alkottak, illetve egész életművükkel, kiemelkedő munkásságukkal szolgálták az egyetemes haladás, kultúra vagy művészet ügyét.

1944. szeptember 10-én született Kaposváron. Nem volt könnyű gyerekkora, hiszen az államosítás idején mindenétől megfosztották a családot, kultúrmérnök édesapját politikai okokból be is börtönözték, és szabadulása után nehezen tudott elhelyezkedni; nehéz évek következtek, végül 1953-ban meg is halt.

Édesanyja súlyosan megbetegedett, ezért őt és bátyját budapesti rokonok vették magukhoz, akik vállalták a gyámságot. Valódi nevelőanyja a család háztartási alkalmazottja, Gábor Etelka volt. Kaposváron, Budapesten és Békéscsabán végezte az iskoláit, s 1963-ban az alföldi városban érettségizett. Időközben zeneiskolába, szertornára, népi táncra és szavalóversenyekre járt. Korán beleszeretett a színészetbe; már háromévesen felmászott a zongoraszékre, hogy a vendégeknek énekeljen. „Persze kamaszkoromban akartam lenni csillagász, mérnök, erdész, jogász, a jogi egyetemet el is kezdtem levelezőn, de a színház végül kiütéssel győzött” – mondja.

Mivel a Színház- és Filmművészeti Főiskolára nem vették fel, a középiskola után visszaköltözött Kaposvárra, és rövid ideig forgalmistaként dolgozott a kaposmérői állomásfőnökségen, majd néhány év bérszámfejtés után adminisztrátor lett a megyei bíróságon.

Egy amatőr színészcsoporthal azonban jelentkezett a Ki mit tud? tévés vetélkedőre, s a műsort látva egy meghallgatást követően 1965. november 1-jén segédszínésznek szerződtek a Csiky Gergely Színház vezetői.

Igazi tehetségét Zsámbéki Gábor rendező fedezte fel, s 1970-ben, Komor István igazgatása alatt színészi besorolást kapott.

Első kaposvári korszakában fejlődött érett, kiforrott művésszé. Számtalan színészi alakításért kapott díjat; közülük a legelső már Kaposváron 1972-ben Weöres Sándor Szent György és a sárkány című darabjában Uttaganga, a bolond királylány megformálásáért. Később eljátszotta többek között a Pinokkió címszerepét, Shakespeare Ahogy tetszik című színművében Rosalindát, Csehov Ivanovjában Anna Petrovnát és Ödön von Horváth Mesél a bécsi erdő című darabjában Mariannt.

„Ha pályám kezdetén én nem pont Kaposvárra kerülök, lehet, hogy az egész sorsom másként alakul – mondja. – Az ottani színházban kialakult egy közös színházi ízlés, és Zsámbéki Gábor, Babarczy László, Ascher Tamás, Szőke István, Ács János, Gothár Péter, Gazdag Gyula és Jeles András rendezők elfogadták és szerették a játékomat. Egyébként a színház legfőbb értéke mindig az együtt gondolkodás képessége volt.”

1978-ig a kaposvári teátrum művésze, majd ő is a Nemzeti Színházban folytatta a pályáját. Két év múlva azonban visszatért Kaposvárra, ahol 1995-ig játszott, ezután szabadúszó lett, 2004-ben pedig Mácsai Pál hívására az Örkény István Színház társulatához csatlakozott.

Miként a Csiky Gergely Színház, úgy ő maga is vállalt közéleti szerepet szülővárosában. 1990-ben – az SZDSZ pártlistájáról – bekerült a kaposvári képviselő-testületbe, és tagja volt az Oktatási, Tudományos és Kulturális Bizottságnak. A rendszerváltozást követő első ciklusban, négy éven át vett részt a Közgyűlés munkájában.

Sajátos alkatú és orgánumú színésznő. Művészi skálája igen széles, mind tragikus, mind komikus szerepeket szikrázó tehetséggel kelt életre, gyermekdarabok suta bájú figurájaként éppoly kiváló, mint súlyos tragédiák hősnőjeként. A nagy teherbírású és kísérletező kedvű művész mégis úgy érzi, hogy az igazi, a színészt próbáló feladat számára a gyenge, sérült, kiszolgáltatott emberek megjelenítése. Szinte önmarcangoló lelkiismeretességgel készül a szerepeire, mindig a teljes és hiteles alakításra törekszik. „Akkor tudtam igazán nagyot dobni – vallja –, amikor nem rutinra, ügyességre volt csupán szükség, hanem az empátiámra. Azt hiszem, ezért dolgoztak velem szívesen az ország legjobb rendezői.”

Számos emlékezetes színházi alakítása között ott van Charlotte Corday a Marat halála 1981-es, színháztörténeti jelentőségű előadásában, Orbánné Örkény Macskajátékában, Ariel A viharban, Erna az Elnöknők című Werner Schwab-darabban vagy Emerenc Szabó Magda Az ajtó című regényéből készült adaptációban. Filmszerepekben is kiemelkedő teljesítményt nyújt, az Ajándék ez a nap és a Zuhanás közben című filmek például a legjobb női alakítás díját hozták el számára, s az 1982-es Panelkapcsolatban is felejthetetlen. A főszereplésével forgatott Újratervezés 2014-ben megkapta a berlini nemzetközi rövidfilmes verseny fődíját. Ezenkívül a legkeresettebb szinkronszínészek közé tartozott; annak, hogy a kis Vuk vagy Szaffi is az ő hangján szólalhatott meg, nagy szerepe volt a kedves rajzfilmek sikerében. Hangoskönyvei szintén népszerűek.

A Jászai Mari-díjjal 1978-ban jutalmazták, 1987-től Érdemes Művész, 1990-től a Komor István-émlékgyűrű birtokosa. 1997-ben az Év Színésznője, 2023-ban a Nemzet Színésze lett. 2008-ban – a mesefiguráktól a drámai szerepek megformálásáig terjedő, sokoldalú színészi teljesítménye elismeréseként – megkapta a Kossuth-díjat. 2010-ben a Halhatatlanok Társulatának tagjává, 2024-ben a Csiky Gergely Színház örökös tagjává és Budapest díszpolgárává választották.

„A színház jobbító erejében hiszek – mondja. – Egy jó előadás után sosem úgy jössz ki a színházból, ahogy bementél. A színház helyreigazítja a néző értékrendjét, felpiszkálja az igazságérzetét.”

Már nem él Kaposváron, de érzelmileg továbbra is erősen kötődik a szülőföldjéhez. Saját bevallása szerint minden valóban fontos dolog itt történt meg vele...

Kiemelkedő, példaértékű, több évtizedes művészi tevékenységéért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntetést adományozza **Pogány Judit színművészeknek.**”

A kitüntetettek nevében Pogány Judit kért szót.

Pogány Judit: „Nagyon meg vagyok hatva. Nemcsak itt születtem, hanem már az is, hogy édesanyámék valaha Kaposvárt választották lakóhelyüknek az is fontos családi legenda volt a mi életünkben. Senki nem volt kaposvári a családukban. Mikor édesanyámat kitagadta a tízgyerekes tanító papája, mert kétszeresen elvált emberrel keverget, apámmal. Akkor apám megszöktette anyámat éjjelkor a kerítésen keresztül és Kaposvár mellett döntöttek. Ez rejtély, hogy miért így döntöttek. Virágos Kaposvár volt akkor a neve. A jót, a rosszat, a szélsőséges érzelmi szinteket, mindent itt kaptam. Itt ismertem meg a halált, itt ismertem meg a boldogságot, itt ismertem meg a katarzist, itt ismerkedtem meg akkor férjemmel, itt született a fiam, itt buktam óriásit a Gugyuló Jézusnál az első szánkózások idején. Itt csúsztam akkorát a Cukorgyári lejtőn ötéves koromban, mert a fiúk után vágyakoztam, hogy velük együtt játszassak, hogy a jobb oldalamon kilátszott a csípőcsontom. Épp ma meséltem el a fiamnak lefelé jövet. Majdnem karambolóztunk. Minden, ami megtörténhet egy emberrel, az velem Kaposváron megtörtént. Igaz, hogy nyolcvanéves elmúltam, az életem már sok-sok éve nem itt zajlik, de még mindig a nagyobb felét itt töltöttem. Ötvenjónéhány éves voltam, amikor innen elmentem. Nem lehet ilyenkor megköszönni, hogy ezt én most megkaptam. Ez nagyon nagy dolog nekem. Köszönöm.”

Nyári Szilvia: megköszönte Pogány Judit megtisztelő szavait. Elmondta, hogy ezzel az ünnepi közgyűlés hivatalos része véget ért, még egyszer gratulált a kitüntetetteknek.

15 perces szünet következett, ezután került sor a kitüntetettek tiszteletére rendezendő gálaműsorra.

A műsor után pezsgős koccintásra várták a vendégeket, amikor lehetőség volt gratulálni a kitüntetetteknek is.

A gálaműsor rendezője Sarkadi Kiss János. Közreműködői a Csiky Gergely Színház színészei, Somogy Táncegyüttes.

Az ünnepség hivatalos részének zárásaként, kérte, hogy énekeljék el a Szózatot.

Szünet után ünnepi műsor következett.

K.m.f.

Szita Károly
polgármester

dr. Csillag Gábor
jegyző